

Warszawa, 28 marca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

B 42 f 17108

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27969.

Kl. 11 e, 28/02.

Zakłady WYROBÓW METALOWYCH
Konrad, Jarnuszkiewicz i S-ka, Spółka Akcyjna
(Warszawa, Polska)
i Gustaw Trzcński
(Warszawa, Polska).

Kartoteka.

Zgłoszono 20 listopada 1936 r.

Udzielono 30 stycznia 1939 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kartoteka, składająca się z dwóch otwartych od przodu szafek, z których każda zawiera szereg jedna nad drugą umieszczonych szuflad do kartek. Według wynalazku szafki te są osadzone obok siebie przesuwnie w pionowym kierunku i podwieszone są na cięgnach, np. linkach lub łańcuchach, przełożonych przez krążki, wskutek czego ciężary szafek równoważą się wzajemnie i przy przesuwaniu jednej szafki w górę druga szafka opuszcza się w dół. Szafki są umieszczone w szkieletie, którego części w

postaci prętów oraz wystających listw zasłaniają częściowo szuflady szafek od przodu, uniemożliwiając ich wysuwanie, przy czym tylko na pewnym określonym poziomie szkielet nie zawiera takich części, zasłaniających szuflady, co umożliwia wysuwanie zawsze tylko dwóch szuflad po jednej z każdej szafki, zawieszonych w danej chwili na tym poziomie.

Kartoteka według wynalazku jest poza tym zaopatrzona w środki do unieruchomiania szafek, gdy odpowiednie szuflady znajdują się obok siebie, oraz w środki do

zamykania, tj. do uniemożliwienia wysunięcia szuflad również i w miejscu, przeznaczonym do ich wysuwania.

Przedmiot wynalazku uwidocznił schematycznie na rysunku w postaci przykładu wykonania. Fig. 1 przedstawia widok z przodu całej kartoteki, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II — II na fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III — III na fig. 2, fig. 4 — częściowy widok z przodu odmiany wykonania zawieszenia szafek, fig. 5 — przekrój pionowy zamka wzdłuż linii V — V na fig. 6, fig. 6 — przekrój wzdłuż linii VI — VI na fig. 5, wreszcie fig. 7 — przekrój wzdłuż linii VII — VII na fig. 5.

Szkielet składa się zasadniczo z przedniego słupka 1, wykonanego z teownika, z dwóch tylnych słupków 2, wykonanych z kątowników, oraz z prętów poprzecznych. W górnych poprzecznicach 3 i 4 umocowane są dwa wałki 5, na których osadzone są obrotowo cztery krążki 6 dwa przednie i dwa tylne. Na każdej parze krążków 6 opiera się linka stalowa 7. Jedna linka 7 jest przymocowana końcami do przednich części szafek 8, druga — do tylnych części tych szafek. Szafki 8 są otwarte od przodu i każda z nich zawiera po pięć szuflad 9 do kartek kartotekowych.

W odmianie wykonania według fig. 4 z przodu i z tyłu zastosowano po trzy krążki 6 i po dwie linki 7, przy czym środkowy krążek jest podwójny i służy jednocześnie do obu linek 7, które są przymocowane nie pośrodku szafek 8, lecz na bokach, wobec czego linki mogą być schowane za pionowymi listwami 10, przymocowanymi do narożnych słupków, których w tym przypadku jest cztery.

Szkielet posiada w dolnej części zastrzały 11 a w górnej części listwę blaszaną 12, uniemożliwiające wysuwanie szuflad 9, znajdujących się za nimi. Wysunięte mogą być tylko dwie szuflady 9, zawieszane na jednym poziomie poniżej listwy 12 i powyżej zastrzałów 11. Pod tym miejscem

szkielet jest zaopatrzony w poziomą deskę 13, stanowiącą półkę, ponad którą szuflady 9 są wysuwane.

Szafki 8 są zaopatrzone w przymocowane do nich prowadnice 14 oraz w krążki 15 (fig. 6), toczące się po szynach 16, przymocowanych do słupka 1. Prowadnice 14 opierają się na krążkach 17, osadzonych obrotowo na poziomym sworzniu 18, umocowanym w zapadce 19, mającej postać suwaka. Środek teownika, tworzącego słupek 1, jest zaopatrzony w wykrój 18a, w którym przesuwają się sworznie 18. Zapadka 19 obejmuje środek teownika i przenika przez otwory tego teownika na zewnątrz, gdzie jest zaopatrzona w zaokrąglony koniec 20. Zapadka 19 jest przymocowana do środka teownika za pomocą dwóch klamer 21, przyśrubowanych do środka wkretkami 22. W prowadnicach 14 wycięte są wykroje 23 (fig. 5) rozmieszczone tak, iż wtedy znajdują się naprzeciw zapadki 19, gdy odpowiadające sobie szuflady 9 są zawieszone na jednym poziomie przy desce 13. Wtedy zapadka 19, dociskana sprężyną 24, przymocowaną do środka teownika, stanowiącego słupek 1, wsuwa się w wykrój 23 i unieruchamia szafki 8.

W celu umożliwienia ponownego przesunięcia szafek 8 należy nacisnąć z zewnątrz zakończenie 20 zapadki 19, aby ją wbrew naciskowi sprężyny 24 wysunąć z wykroju 23. W tym samym celu służy również pedał 25 (fig. 3), zaopatrzony w sprężynę 26 i połączony z dźwignią 27, która za pośrednictwem drutu stalowego 28, otoczonego rurką 29, naciska na wewnętrzny koniec zapadki 19, wysuwając zapadkę 19 z wykroju 23 przy naciśnięciu nogą pedału 25. Pedał 25 po zwolnieniu go wraca do początkowego położenia pod działaniem sprężyny 26.

Do słupka 1 przymocowana jest tuleja 30, na której osadzona jest obrotowo wydłużona pionowa płytka 31, zaopatrzona w okrągłą skrzyneczkę zamkową 32. Gdy po-

dłużna oś geometryczna płytki 31 znajduje się w poziomym położeniu, wtedy końce jej zasłaniają brzegi szuflad 9 i uniemożliwiają ich wysunięcie. Tuleja 30 jest zaopatrzona w otwór, do którego wsuwa się rygiel 33, wahający się na czopie 34 i dociskany do tulei 30 sprężyną 35. Płytkę 31 z położenia, zamykającego szuflady 9, można obrócić tylko po odchyleniu rygla 33 za pomocą klucza.

Przedłużenie zapadki 19, wnikające w tuleję 31, jest zaopatrzone w otwór 36, do którego w zamykającym położeniu płytki 31 wsuwa się trzpień 37, ryglujący zapadkę 19. Trzpień 37 jest doprowadzany do położenia ryglującego za pośrednictwem naciskającej go wbrew działaniu sprężyny 38 mimośrodowej powierzchni 39, utworzonej wewnątrz skrzyneczki 32, przymocowanej do płytki 31. W ten sposób w zamkniętym stanie szuflad 9 zapadka 19 nie może być wysunięta z wykroju 23, dopóki obrotowa płytka 31 nie zostanie przekręcona do pionowego położenia jej podłużnej osi geometrycznej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka, znamienna tym, że składa się z dwóch szafek (8) z szufladami (9), osadzonych obok siebie przesuwnie w pionowym kierunku i połączonych ze sobą ciągłymi (7), zawieszonymi na krążkach (6), wskutek czego ciężary szafek równoważą się wzajemnie.

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tym, że szafki (8) są umieszczone w szkieletcie, którego części (11, 12) zasłaniają częściowo szuflady (9) od przodu, uniemożliwiając ich wysuwanie, przy czym na określonym poziomie zasłaniające części są przerwane, aby umożliwić wysuwanie szuflad po jednej z każdej szafki, zawieszonych w danej chwili na tym poziomie.

3. Kartoteka według zastrz. 2, znamienna tym, że pod miejscem, przeznaczonym

na wysuwanie szuflad (9), szkielet jest zaopatrzony w poziomą deskę (13), stanowiącą półkę, na której oparte są wysunięte szuflady.

4. Kartoteka według zastrz. 2, znamienna tym, że w miejscu, przeznaczonym do wysuwania szuflad (9), szkielet jest zaopatrzony w zamek (31, 33), uniemożliwiający w zamkniętym stanie wysuwanie szuflad.

5. Kartoteka według zastrz. 2, znamienna tym, że szkielet jest zaopatrzony w sprężynową zapadkę (19), wpadającą w wykroje (23) prowadnic (14), przymocowanych do obu szafek (8), przy czym wykroje te znajdują się w takich miejscach, iż zapadka (19) wsuwa się w nie w chwili, gdy szuflada jednej szafki (8) znajduje się na tym samym poziomie, co odpowiadająca jej szuflada drugiej szafki.

6. Kartoteka według zastrz. 5, znamienna tym, że zapadka (19) znajduje się w miejscu, przeznaczonym do wysuwania szuflad, i ma postać suwaka, osadzonego przesuwnie w kierunku poziomym w słupku (1), stanowiącym przednią część szkieletu i umieszczonym między obu szafkami (8), przy czym szafki posiadają przylegające do tego słupka pionowe prowadnice (14), stanowiące narządy z wykrojami (23) w które wsuwa się zapadka (19).

7. Kartoteka według zastrz. 6, znamienna tym, że słupek (1) ma postać teownika, przez którego otwory zapadka (19) przenika na zewnątrz, obejmując z obu stron jego środek.

8. Kartoteka według zastrz. 4, znamienna tym, że do słupka (1), stanowiącego przednią część szkieletu i umieszczonego między obu szafkami (8), przymocowana jest tuleja (30), na której osadzona jest obrotowo wydłużona pionowa płytka (31), której końce przy poziomym jej położeniu przeszkadzają wysuwaniu szuflad (9).

9. Kartoteka według zastrz. 8, znamienna tym, że pionowa płytka obrotowa

(31) jest zaopatrzona w poruszany kluczem rygiel (33), ryglujący ją względem tulei (30).

10. Kartoteka według zastrz. 6 i 8, znamienna tym, że przedłużenie zapadki (19), wnikające w tuleję (30), stanowiącą oś obrotowej płytki (31), wystaje na zewnątrz zamka, dzięki czemu przez nacisk końca (20) zapadkę (19) można wysuwać z wykrojów (23), znajdujących się w prowadnicach (14), przymocowanych do szafek (8).

11. Kartoteka według zastrz. 6 i 8, znamienna tym, że wydłużony koniec (20) jest zaopatrzony w otwór (36), w który wsunięty jest trzpień (37), ryglujący zapadkę (19), przy czym trzpień ten jest doprowadzany do położenia ryglującego mi-

mo naciskającej go sprężyny (38) mimośrodową powierzchnią (39), znajdującą się wewnątrz skrzyneczki (32), przymocowanej do płytki (31).

12. Kartoteka według zastrz. 6, znamienna tym, że wewnętrzny koniec zapadki (19) jest połączony za pomocą np. drutu (28), umieszczonego w rurce (29), z pedałem (25), służącym do przesuwania tej zapadki.

Zakłady Wyrobów
Metalowych
Konrad, Jarnuszkiewicz i S-ka,
Spółka Akcyjna.
Gustaw Trzeciński.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

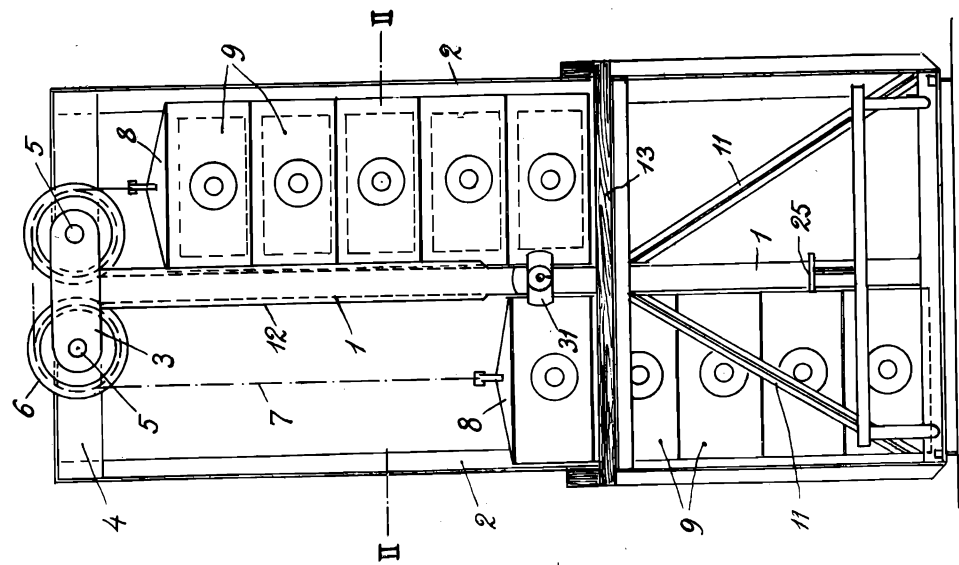

Fig. 1.

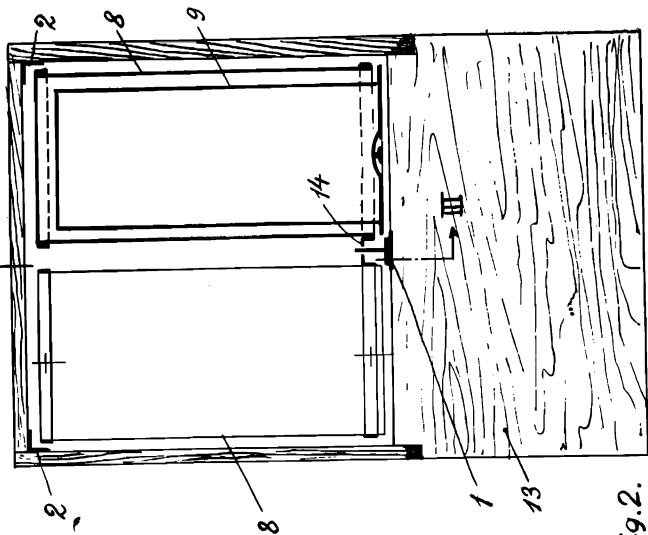

Fig. 2.

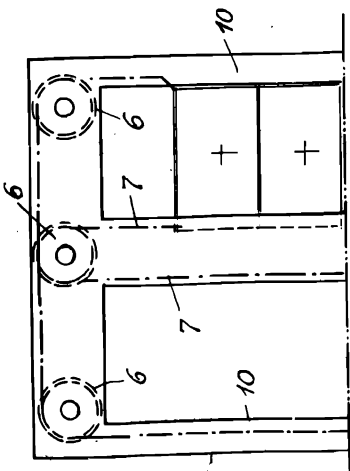

Fig. 3.

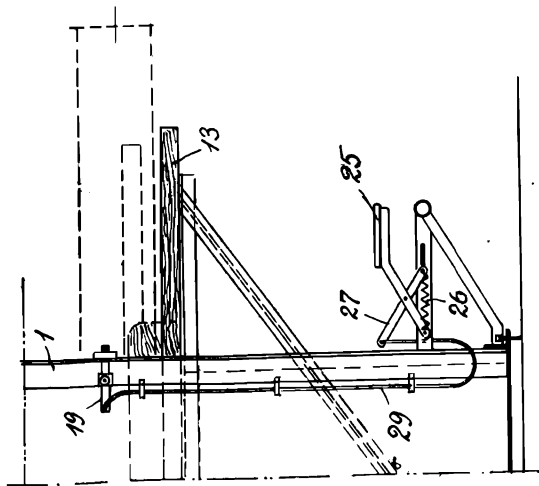

Fig. 4.

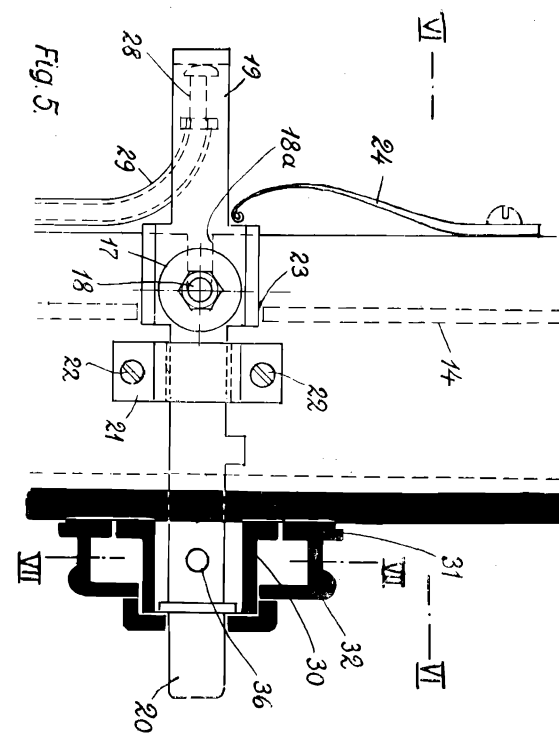

Fig. 5.

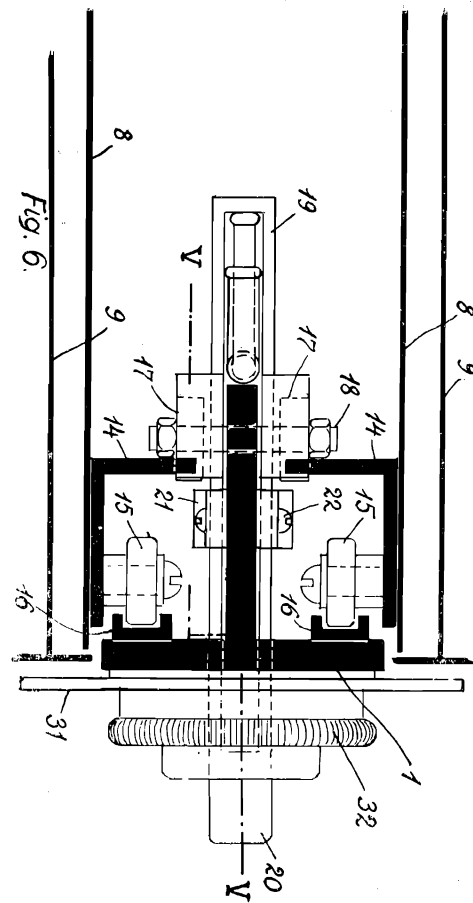

Fig. 6.

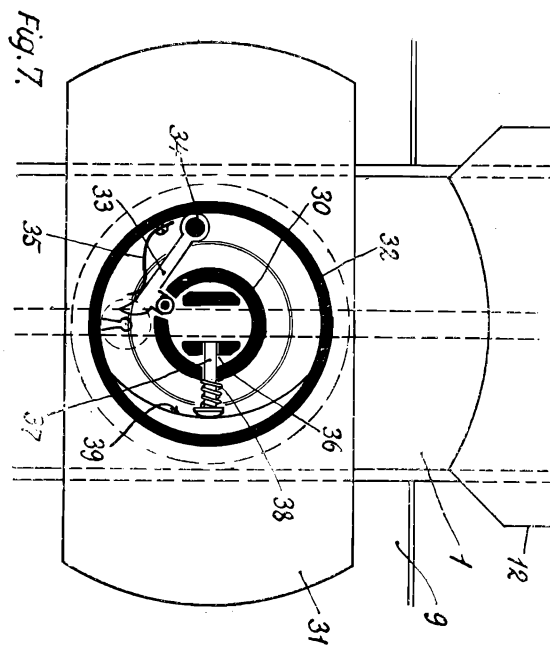

Fig. 7.